

Naše vesnice **SVĚRADICE**

POUŤOVÉ VYDÁNÍ

Vážení občané,

nejdříve bych chtěl vám i vašim hostům popřát hezké a zdravé prožití pouťových dnů a seznámit vás s činností obecního úřadu a prací zastupitelstva, které se na 12 veřejném zasedání sešlo 19. srpna 2004.

Zastupitelé odsouhlasili smlouvu s TV Metropol Production s. r. o., která pro obce jež, jsou členy Sdružení obcí Prácheňsko natočila propagační videokazetu s názvem „S písničkou na Prácheňsku“. Kromě sdružených obcí Horažďovice, Hejná, Velké Hydčice, Hradešice, Malý Bor, Břežany, Pačejov, Velký Bor, Svěradice a Chanovice se k natočení připojily Oselce, Mečichov, Hlupín, Třebohostice a Doubravice. Při hezkých písničkách dechovky Malé muziky s kapelníkem J. Naušem se divákovi představí zajímavé pohledy na krajinu a její obce. Kazetu si můžete zakoupit v budově Obecního úřadu u p. Kalabzové.

Dále bylo odsouhlaseno, že stavebníkům bude po dobu stavby rodinného domu poskytnuta voda zdarma a to po dobu dvou let od zahájení stavby.

Možnost vyjádřit se k územním plánům obce využil pouze jeden občan, jehož připomínky budou do návrhu ÚP zapracovány.

Zastupitelé byli seznámeni se zprávou Policie ČR o bezpečnostní situaci za 1. pololetí letošního roku v teritoriu obvodního oddělení Horažďovice.

Firma AQUAŠUMAVA, která je provozovatelem našeho veřejného vodovodu, zajistila opravu prasklého vodovodního řádu a dvou přípojek.

Na Obecním úřadu proběhlo jednání s projektantem a zástupci Městského úřadu Horažďovice, odboru životního prostředí, ohledně akcí „Odbahnění Rybníčku“ a stavby vodní nádrže „U Jámy“.

Zastupitele kladně hodnotily akci II. ročník Svěradické lávky, která se mimořádně vydařila. Probíhá vysekávání a úklid zelených ploch, bílání kaple na Kostelíku i kapličky na návsi. Bylo provedeno vymalování a nátěry ve škole a v budově obecního úřadu a výměna nových oken za staré, které byly ve špatném stavu.

Co nás v nejbližší době čeká? Po pouti začneme s opravami veřejných komunikací na něž jsme dostali dotaci. V rámci dotace poskytnuté Svazku obcí Radina budeme realizovat nákup počítačové techniky i pro obce Velký Bor a Kadov.

A na závěr stručná informace o největší společenské akci v obci. V sobotu 9. října přivítáme ve Svěradicích 21 potomků amerických vystěhovalců jejichž předkové (muži nebo ženy) pocházeli z rodu Kovaříků a žijí v několika státech USA. Všichni mají společného předka, Matěje KOVAŘÍKA, který je připomínán již v roce 1698 jako obecní pastýř a jeho rodina žila v domě čp. 33. Všichni potomci svěradických rodáků se na návštěvu velice těší, zejména pak na podvečerní setkání s občany naší obce v sále Kulturního domu. K této významné návštěvě bude vydáno zvláštní číslo novin Naše vesnice – Svěradice..

Příští schůze zastupitelstva se budou konat 27. října a 10. prosince od 19 hodin.

Vladimír Smitka, starosta

NAŠI JUBILANTI

V měsíci září a říjnu oslaví významná životní jubilea několik našich občanů. Přejeme jim hodně zdraví a spokojenosti do dalších let !

Září

Kandr Václav	4. září	71 let	Forejtová Miloslava	20. září	68 let
Šajánek Stanislav	6. září	68 let	Straňák Tomáš, Ing., arch.	21. září	67 let
Smitková Marie	8. září	67 let	Smitka Josef	22. září	70 let
Chalušová Božena	16. září	81 let	Zdeňková Václava	27. září	60 let
Hausnerová Ludmila	17. září	62 let	Petschová Květoslava	29. září	64 let
Větrovec Václav	17. září	62 let	Forejt Václav	30. září	73 let

Říjen

Jírovec Karel	18. října	83 let	Brejchová Božena	23. října	76 let
---------------	-----------	--------	------------------	-----------	--------

jka

Bartolomějská pouť Svěradice

27. – 29. srpna 2004

PÁTEK	27.8.	18.00 hod. - Fotbal Stará garda Svěradice - XI. bývalých divizních hráčů
		20.00 hod. - Diskotéka v Kulturním domě
SOBOTA	28.8.	12.30 hod. - Fotbalové utkání IV. třídy mužů FK Svěradice B - TJ Nezamyslice B
		15.30 hod. - Utkání oblastní soutěže dorostu Plz. kraje FK Svěradice – TJ Bezručovice
		20.00 hod. - Poutňová zábava – hraje Safír
NEDELE	29.8.	9.30 hod. - Poutní mše svatá v kapli sv. Bartoloměje
		13.45 hod. - Utkání okresní soutěže žáků FK Svěradice – TJ Nalžovské Hory
		16.00 hod. - Utkání okresního přeboru mužů FK Svěradice – TJ Dešenice

Vyjížděky v kočáru a jízda na koních v sobotu od 14 hod. - v neděli od 10 hodin
Zajišťuje jezdecká stáj pana Dufka – areál louky u nohejbalového hřiště v návsi

VELKÝ LUNAPARK p. Třísky ze Strakonice

V prostoru návsi od čtvrtka 26.8. do neděle 29.9 v provozu autodrom, irská lavice, tvister, kolotoče, houpačky, skákací stan a jiné atrakce pro děti i dospělé – provoz do nočních hodin – v neděli velké množství stánků

xx

Přijďte se rozloučit se žhavým létem!

Navštivte Bartolomějskou pouť ve Svěradicích!

Konec prázdnin a předzvěst přicházejícího podzimu!

LETNÍ FOTBALOVÉ DĚNÍ VE SVĚRADICÍCH

Po skončení posledního zápasu sezóny 2003/2004 se uzavřelo hlavní hřiště a začali práce, jejichž účelem bylo pokusit se vylepšit hrací plochu, která byla doslova v dezolátním stavu vlivem loňského sucha. Branková území se z velké části zkopala a znovu osela trávou a totéž se provedlo s autovými čarami kolem hřiště, které byli za léta lajnování už hodně široké a vypálené. Nerovnosti a vypálené plochy se proházeli prosetou zeminou a také důkladně zatravnili. Po provedení těchto činností se hřiště uzavřelo s tím, že k dispozici pro hráče bude až těsně před poutí a všechny mistrovské zápasy se zatím odehrají na horním tréninkovém hřišti. V současné době je hřiště ve výborném stavu a s tím, na kterém se odehrála loňská sezóna, nejde vůbec srovnat. Kvalita hrací plochy se opět začíná blížit oné době, kdy se zde hrála II. ČFL nebo divize a naše hřiště patřilo vždy k těm nejlepším.

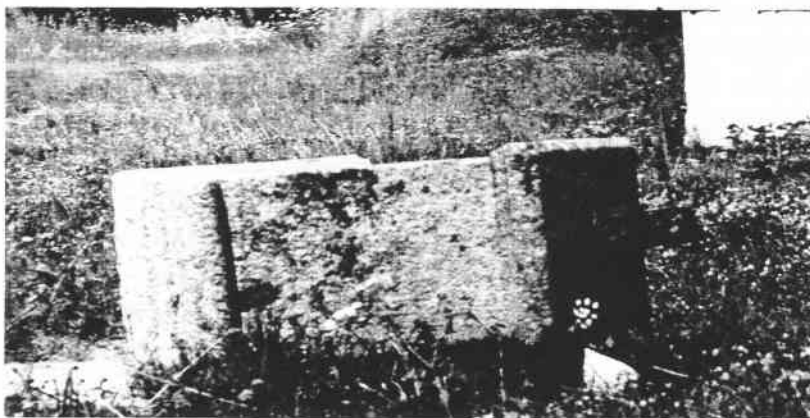
Co se týče našeho „A“ mužstva, došlo zde k několika významným změnám a to jak k lepšímu tak bohužel i k horšímu. Byl jmenován nový realizační tým ve složení: trenér – Brynda Viktor, asistent trenéra – Větrovec Miroslav, vedoucí mužstva – Dušek Václav st. a tím se vyřešila důležitá otázka týkající se vedení mužstva. Hráčský kádr však zažil více odchodů než příchodů a to ještě před začátkem sezóny přišla zranění, která vyřadila další hráče. Mužstvo opustil Petr Písečný, který ukončil hostování a vrátil se do Hradešic, dále skončilo hostování Vaškovi Brůhovi, jinak kmenovému hráči Horažďovic, a ani on je neprodloužil. Další, kteří nechtěně oslabili již tak značně zdecimovaný tým, byli zraněním postihnuti Martin Bláha, Jirka Ouda a Honza Svoboda mladší. I přes nepřízeň osudu a za pomoci nadějných dorostenců jsme rozehráli nový ročník velmi dobře a po vítězstvích v Železné Rudě a nad rezervou Sokola Hradešice jsme ze šesti body v první třetině tabulky a na vedoucí týmy ztrácíme pouhý bod. V současné době jsou rozjednány některé zajímavé posily a během následujících dnů by se měl stávající kádr určitě posílit a rozšířit.

Nemenší radost nám stále dělá mužstvo dorostu, které i přes každoroční odchody svých opor stále patří v krajské soutěži mezi nejlepší. A i letošní příprava a právě vítězně odehraný první mistrovský zápas v Domažlicích ukazují, že tohle mužstvo bude mít i letos svoji sílu, díky silnému a vyrovnanému kádru. Trenér Doležal opět dokázal sehnat kvalitní fotbalisty a prokázal tak, že je nejen kvalitní manažer, ale také správný člověk na správném místě.

Rozpis mistrovských soutěží - podzim 2004

FK SVĚRADICE	MUŽI "A"			MUŽI "B"			DOROST			ŽÁCI			MINIŽÁCI		
den - datum	kolo	čas	soupeř	kolo	čas	soupeř	kolo	čas	soupeř	kolo	čas	soupeř	kolo	čas	soupeř
sobota 7.8.	12.	17.00	Železná Ruda V	12.											
neděle 8.8.					10.30	Milčice D									
sobota 14.8.	13.			13.											
neděle 15.8.		16.00	Janovice D		15.30	Pačejov B V									
sobota 21.8.	1.	16.00	Hradešice B V	1.			1.	14.45	Domažlice V						
neděle 22.8.					10.30	Malý Bor D									
sobota 28.8.	2.			2.	12.30	Nezamyslice B D	2.	15.30	Bezdružice D	2.					
neděle 29.8.		16.00	Dešenice D								13.45	Nalž Horv D			
sobota 4.9.	3.	17.00	Mochtín B V	3.			3.	14.00	Chotěšov V	3.	14.00	Sušice B V	3.	10.00	Nalž Horv V
neděle 5.9.					10.30	Žichovice B D			hř. Hořkovic						
sobota 11.9.	4.			4.	16.00	Žihobce V	4.	15.30	Meclov D	4.			4.	14.00	Horažďovice D
neděle 12.9.		16.00	Vrhaveč D								13.45	Chanovice D			
sobota 18.9.	5.			5.			5.			5.			5.		
neděle 19.9.		14.30	Nalž Horv V		10.30	Kašp. Horv D		10.00	Postřekov V		10.00	Rabí V		10.00	Kašp. Horv V
sobota 25.9.	6.			6.	16.30	Velký Bor V	6.	15.30	Chod. Újezd D	6.			6.	14.00	Kolínec D
neděle 26.9.		16.00	Mysliv D								13.45	Dlouhá Ves D			
úterý 28.9.										1.	10.00	Hartmanice V	1.	10.00	Hrádek V
sobota 2.10.	7.	16.30	Pačejov V	7.			7.			7.			7.		
neděle 3.10.					10.30	Soběšice D		13.45	Kdyně V		14.00	Kolínec V		13.00	Sušice A V
sobota 9.10.	8.			8.	14.00	Hartmanice V	8.	15.30	Švihov D	8.			8.	14.00	Sušice B D
neděle 10.10.		16.00	Luby B D								13.45	Pačejov D			
sobota 16.10.	9.	15.30	Nezamyslice V	9.			9.	10.00	Sušice V	9.			9.	13.00	Chanovice V
neděle 17.10.					10.30	Nalž Horv D					10.30	Malý Bor V			
sobota 23.10.	10.			10.	V O L N O			10.	10.00	Horažďovice V	10.		2.	14.00	Dlouhá Ves D
neděle 24.10.		15.30	Bezděkov V								10.00	Nezamyslice V			
sobota 30.10.	11.			11.			11.	14.30	Nýrsko D	11.					
neděle 31.10.		14.30	Vel. Hvdčice D		14.30	Rabí V					12.15	Kašp. Horv D			
sobota 6.11.							12.								
neděle 7.11.								11.30	Holýšov V						
sobota 13.11.							13.	14.00	Částkov D						
neděle 14.11.															

Vandalismus nebo nevědomost?

Koncem měsíce června povalilo a poškodilo několik svéradických chlapců jeden z křížků na Kostelíku. Byl to právě ten, který byl věnován památce obyvatel Svěradic.

Takto by mohlo končit konstatování skutečnosti, která se v podobných obměnách objevuje i z jiných míst.

Dochází i k ničení náhrobků i zcizování věcí a květin na hrobech. Ptáme se proč? Proč někteří mladí lidé nemají přirozené zábrany před ničením soukromého nebo obecního majetku? Proč nemají vrozenou úctu k věcem a hodnotám, kterou měli ještě jejich rodiče nebo prarodiče? Uvažovat ale o přirozeném a vrozeném by znamenalo, že se zábrany a úcta dědí po rodičích. V tomto případě se však ale jedná o vlastnosti získané výchovou a postoji rodičů a celé společnosti.

Děti se učí nejvíce napodobováním rodičů a pak ostatních lidí a to očima a sluchem. Co vidí a slyší to také dělají a považují za správné. Třebaže rodiče nerozbíjejí křížky, vytvářejí svými postoji v dítěti vztahy k věcem a hodnotám.

V této souvislosti se mi vybavila situace, ze které mi nebylo vůbec dobře. Je to už asi deset let, ještě v době, kdy se zavázela skládka „U Rybníčka“. Náhodou jsme tudy šli na procházku. Na jedné z hromad blízko cesty jsme uviděli povalovat se spoustu fotografií, některé byly dokonce zarámované. Při bližším pohledu jsme poznávali známé tváře svéradických obyvatel z jedné chalupy, prodané chalupáři. Ten vyvezl „nepotřebné haraburdí“ na skládku. Bylo nám z toho pohledu tenkrát opravdu špatně, ještě že dosud žijící děti neviděly, jak se svatební a jiné fotografie jejich rodičů povalují mezi shnilými matracemi a dalším odpadem. Možná, že někdo řekne, že je to jen papír. Ale na papíru je někdo, kdo mě a koho jsem já miloval. Dokonce jsou senzibilové, kteří z fotografie poznají zdravotní stav člověka a jiné skutečnosti. Milované tváře z fotografií k nám mluví, i když už nejsou mezi námi.

Nevím, kteří chlapci poničili křížek ve Svěradicích. Chci věřit tomu, že v tomto případě to byla opravdu nevědomost a snaha vykonat „něco“, co by parta obdivovala. I to však může být první krůček k ničení záměrnému tj. vandalismu.

Říká se, že každý národ má vládu jakou si zaslouží. Stejně tak se může říci, že rodiče mají děti jaké si zaslouží a obecně společnost má mládež jakou si zaslouží.

Jakou vládu, jaké děti, jakou mládež si zasloužíme, když jsme se zbavili křesťanské morálky vyplývající z desatera přikázání, které je bezpečným návodem na šťastný život ?

maš

Nabízím k zapůjčování následující katolické časopisy:

Katolický týdeník -list českých a moravských diecézí -vychází každé úterý (asi 10 listů)

Světlo - týdeník Matice cyrilometodějské -vychází ve středu-časopis (asi 15 listů)

Immaculata -(Neposkvrněná)- dvouměsíčník vydávaný Konventem minoritů v Brně -malý formát malý formát mariánského časopisu (asi 30 stran)

Zprávy z Medjugorje -měsíční zprávy o dění Medjugorji,místě,kde již 23 let zjevuje Panna Maria

Regina - mariánský časopis,měsíčník k posílení duchovního života

Mohu zapůjčit i stará vydání.

Jedná se o kvalitní tiskoviny, které vás zaujmou, rozšíří vaše obzory a potěší duši.

Kdykoliv osobně nebo na tel.376514092 se těší na váš zájem Šulcová Marie,Svěradice 132.

Jak se dříve „pouťovalo“

Vzpomínky stoleté paní Marie Vojtové ze Svěradic

Paní Marie Vojtová ze Svěradic čp. 49 oslaví v lednu příštího roku krásné a významné jubileum – sto let. Na poutě vzpomíná:

„Už jako malá holka jsem měla ráda všechny církevní slavnosti a mezi ně patřila i pouť. Domácí Bartolomějskou pouť slavila celá vesnice. Všichni se vystrojili do nejlepších šatů a ženské ať už nějaké korále nebo mašle si připevnilly na oděv. Po mši svaté se muži zastavili v některé ze tří svěradických hospod, kde se nejlépe dojednával prodej dobytka a jiné obchody. Omladina se také zdržela, bavila se a veselila při muzice a tím tato církevní slavnost nabyla rázu světského. Hrávala se Čertovská polka, Svíratická, šlapák, sousedská a další.

My děti jsme okukovaly kolotoč. Tenkrát se ještě točil ručně a na to byli třeba čtyři dobrovolníci, kteří kolotoč roztáčeli. Odměnou jim byla následující jízda zdarma. Většinou to byli kluci. Ale vzpomínám si že i nás holky napadlo, a to Mařenu Pádóc, Annu Bednářoc, Annu Štětínoc a Mařenu Korbeloc (to jsem byla já), že bychom to také zkusily. Kolotoč se také roztočil a pak už jsme čekaly na pokyn pana „komedianta“ že se také můžeme svézt zadarmo. Jen jsem usedla udělalo se mě zle a já musela z kolotoče dolů. Všichni se smáli, že jsem se přejedla a z toho ty potíže.

Jenže ty poutě tehdy byly dost chudé. Maso jen z vlastních zdrojů a tak se na stole objevily slepice (co již nenesly) a králíci. Většina jídel se připravovala z mouky. Nikdy ale nesměl chybět domácí chleba, pekly se i buchty a čtyřhranné koláče plněné mákem a povidly. Dávala se povidla švestková, ti chudší bezinková nebo šípková. Kulaté, bohatě zdobené koláče se pekly až když jsem byla dospělá.

Čas běžel a ze mě už byla pomalu slečna. Jednou, to mě bylo 13 let když mě zemřela maminka, vzal mě otec na pouť do Blatné k tetě. Tam už bylo pouťových dobrot více, stejně jako kolotočů a krámků s perníkem i krásnými hrníčky a jiným zbožím. Jeden takový buclatý hrníček jsem si koupila a mám ho dodnes.

Později jsem se také vypravila s dalšími poutníky k Panně Marii na Svatou Horu. Vyšli jsme v pátek večer v neděli se průvod vracel. Cesty byly prašné a chodilo se na boso. Boty se šetřily a každý se obul až před městem. V průvodu se nosily „korouhve“ a cestou se všichni zbožně modlili. Sloky modliteb vykřikoval „předříkávač“, který šel ve předu. Když jsme dorazili k Příbrami a uviděli věžičky Svaté Hory začal pokřik „Radujte se Příbramáci, neseme vám buchty v ranci...“ Ještě hodně poutních míst jsem viděla a nejvíce se mi líbila procesí do Strašína na Šumavě a také do Skočic za Strakonice. Také si ještě pamatuji, že v hospodě pana Benedikta (U Turků) přespávala procesí jdoucí ze šumavských, ale i ze vzdálených bavorských vesnic.

Dnešní poutě už takové nejsou, jsou plné rámusu, jen aby každý vydělal. To ale, i když nemohu ani do kostelíka, ani na ves, každým rokem se na pouť těším.

Podle vyprávění své maminky zpracovala Mav

KOSTELÍK A KAPLE SV. BARTOLOMĚJE

Tradice bartolomějských poutí

Významnou dominantou obce je kaple sv. Bartoloměje, orámovaná zelení akátů na vrchu Kostelík. Toto místo patří k raně osídleným slovanským lokalitám na Prácheňsku. Jeho úpatí osídlili Slované již v 10. století. Keramické a kamenné artefakty a skleněné korálky jsou datovány do 10. – 12. století. Předpokládá se, že v místech dnešní kaple stávalo pohanské obětiště tehdejších obyvatel, kteří zřejmě strážili obchodní stezku vedoucí z Prácheňska do vnitra země a do Prahy.

Okolo roku 1580 nechal Adam Chanovský z Dlouhé Vsi, pán na Chanovicích, držitel Rábí, Svíratice a jiného zboží, postavit na Kostelíku kapli patřící k nedaleké tvrzi, která byla zasvěcena sv. Bartoloměji apoštolu. Vzhled původního barokního kostelíku je nám známý a to díky plánu z roku 1843 zhotoveného stavebním mistrem Josefem Tejcem ze Svěradic. Plán řešil opravu původní již značně zchátralé kaple při které měla být zachována její velikost a západní štít zpevněn kamennými opěráky. Dřevěná věžička měla být nahrazena novou, vyměněna dřevěná kruchta a opravena šindelová střecha. Místo této opravy byla kaple prodloužena západním směrem (o celou délku dnešní kruchty) a obvodové zdi zvýšeny – stavba byla provedena do dnešní podoby.

V roce 1987 byla zahájena velká oprava opět chátrající kaple. Byl zhotoven nový krov s novou krytinou, nový dřevěný strop a nové venkovní i vnitřní omítky. Malíř Josef Fencel provedl restaurování vnitřního mobiliáře, oltáře a téměř zcela zničené křížové cesty. Při opravě oltáře byly na zadní straně nalezeny vlastnoruční nápisy jezuitského kněze a misionáře, svěradického rodáka, Albrecha Chanovského z Dlouhé Vsi. Ten se roku 1581 narodil na svěradické tvrzi a po svém kněžském působení a dráze univerzitního profesora na pražské a olomoucké univerzitě a krumlovské rektorské anabázi se věnoval misionářské práci v prácheňských městech a vesnicích.

Poutě a poutní procesí ve Svěradicích v roce 1637 a 1638

Díky nápisům na oltáři vlastnoručně psanými Albrechtem Chanovským víme, že kostelík sv. Bartoloměje byl v době protireformačního období cílem zřejmě velkých poutních procesí, která tento „Apoštol Prácheňska“, jak je také Chanovský nazýván, do těchto míst vedl. Nápis z roku 1637 (zkráceno) říká: „.... Byl jsem zde na tomto místě / na pouti sv. Bartoloměje.....s Tebou v Tvém věčném království“ Druhý zápis z r. 1638 je úplnější: „Též se stalo..... I toho dne / byli jsme na pouti/ Pánu Bohu a Svatému Bartolomějovi / vykonali jsme čest a slávu .../ procesí sem“. Konání poutních procesí v pozdějším období stvrzuje ještě jeden nápis z něhož je dobře čitelný rok 1719, další slova jsou jen torzovitě čitelná.

Sto poutních let 1814 – 1922

Díky laskavosti borovského pana faráře Stanislava Bušty, který mi zapůjčil k prostudování osm knih, tzv. Liber Promulgationum (zápisy velkoborských farářů o přípravě všech liturgických obřadů ve farnosti) víme jak probíhaly bartolomějské pouti v letech 1814 – 1922. Na den svatého Bartoloměje, tj. 24. srpna, se po krátkých ranních modlitbách v kostele svatého Jana Křtitele ve Velkém Boru vydalo ráno v 7.00 hodin procesí farníků do kaple sv. Bartoloměje ve Svěradicích. Účastníci procesí z Velkého Boru, Jetenovic, Lhoty a Holkovice došli starou úvozovou cestou ke kapličce sv. Anny u Velkého Boru.

Poutní procesí pak došlo na rozcestí „U mostu“ pod ves Svěradice. Zde se k němu připojili farníci ze Svěradic a Komušína. Poslední zastávka byla u svěradické návěsní kaple sv. Anny. A své ranní putování ukončili účastí na čtené mši svaté v kapli na Kostelíku. Následující neděli po 24. srpnu se v 9 hodin ráno konala v kapli sv. Bartoloměje velká zpívaná poutní mše svatá (tu neděli se mše na V. Boru nekonala).

Tento zaběhnutý poutní rituál se udržel beze změny po celé 19. století. Výjimkou byl pouze rok 1834 kdy poutní mše se konala v nově postavené kapličce sv. Anny na svěradické návsi, která při této příležitosti byla velkoborským farářem Josefem Járou vysvěcena. Podle zpráv pamětníků bývaly na Kostelíku o poutní neděli kramářské boudy s perníkem, cukrovím a pouťovými suvenýry.

Poslední generální oprava kaple, která probíhala v letech 1987 – 1999 vrátila kapli její krásu. Z pověření českobudějovického biskupa ThDr. Antonína Lišky slavnost nového vysvěcení kaple, která se konala 8. května 1992, vykonal velkoborský pan farář ThDr. Karel Flossmann. V roce 1995 byl na věž kaple zavěšen nový zvon sv. Josef, který na paměť svého otce Václava Kovaříka nechal ulít jeho syn generálmajor amerického letectva Joseph W. Kovarik. Z darů některých rodáků a občanů je kaple postupně doplňována i potřebným drobným mobiliářem.

Vrch Kostelík -genius loci – duch místa

Posaď se poutníče na lavičku před kapli sv. Bartoloměje, pohleď na hřebeny šumavských hor a zamysli se. Věř tomu, že duch místa i kladné zemské zóny, které toto místo pod Tebou protínají, a zejména pak odkaz sv. Bartoloměje, patrona hříšníků, na Tebe zapůsobí tak, že se budeš na toto krásné místo znovu a znovu vracet. *jsm*

VÝLET

Maminka s kočárkem
otec s dítětem
paní učitelka se školáčky
klukovské průzkumy rybníka
puberta
první rande
předsvatební sliby
manželství
a znovu s kočárkem

Kruh je uzavřen. Je v tom poznání, uvolňování, pohoda, přitažlivost. Stačí opustit ves a začít stoupat loukou (nebo sněhem) ke Kostelíku, zapomenout na zvuky aut, psů, lidí a jenom vnímat ten klid. Zapomenout na běžné denní starosti, zamyslet se nad životem svým, svých bližních i těch ostatních. Je to jako pomlčka – kus čehosi nahrazuje nové.

Ten pocit očištění mysli ještě podtrhují občasně bohoslužby v kapli sv. Bartoloměje, které starším nahrazují požívání soudobých povzbuzovačů.

Je to vyjimečné místo. Je tu cítit posvátnost podtrženou vyhlídkou na šumavské kopce i klidnou hladinu rybníka.

Návrat

Zpáteční cestou se zas vracíme do běžného způsobu života, hlavou nám táhnou úkoly, které máme splnit, i ty nesplněné. A znovu auta, škola, krám, hospoda, doma.

Což raději zůstat TADY ?

mot

Zajímavosti z historie Kostelíku a kaple sv. Bartoloměje

- Úpatí Kostelíku směrem ke vsi, na kterém je doloženo slovanské osídlení (9. - 11. stol) je zajímavé tím, že v době velkého sucha se na něm „ukáží“ obrysy slovanských příbytků (polozemnic) - porost je tmavší a má i jiné složení květeny
- Vrch Kostelík je velmi členitým územím na němž roste nepřeborné množství květin, mechů, lišejníků a pod. Jmenujme alespoň jednu z ohrožených druhů orchidejí, vstavač modrý, lidově „kukačka“. Bude nutné provedení odborného botanického zhodnocení celého komplexu.
- V 19. století byl Kostelík vysázen třešněmi, po jejich postupném dožití, byla část orána. Pan F. Pečánka (čp. 61) vyprávěl, že si jeho tatínek pamatuje jak jednou přišla vichřice a z Kostelíku odvála všemu posekanou čoučku
- Přestavbu kaple sv. Bartoloměje prováděl svéradický rodák, „baumistr“ Josef Tejc. Celkový náklad, který činil 1.300 zlatých 56 krejcarů zaplatilo panství Horažďovice, které bylo vlastníkem kaple. 29. července 1856 byl před zahájením stavby proveden licitační prodej všeho starého materiálu z původní malé kaple - dřevěných trámů, prken, šindele, schodiště na kruchtu a bylo získáno 32 zlatých 18 krejcarů.
- Při opravě kaple v r. 1987-89 byl nalezen původní boční vchod a původní okno za oltářem. Obojí je dnes zachováno, rovněž v stěnách lodi jsou zviditelněny „kapsy“ uložení trámů dřevěné krucht
- Jistě zajímavým nálezem byl nález slepičího vajíčka, které bylo zazděné ve zdi bočního oltáře. Ve středověku se tímto aktem symbolizovala čistota duše a obecná plodnost
- Zajímavou historií prodělala kaple v letech 1921-22 kdy v ČSR vzniklo silné hnutí Československé církve. V regionu Blatenska jej vedl kazatel Arnošt ze Lnář. Ten 24. října 1920 svolal ke kapli tzv. „tábor lidí“ jehož účastníci kapli násilím zabrali a drželi již až do 20. května 1922 kdy soudním rozhodnutím jim byla kaple odebrána a vrácena katolíkům.
- Po paní Švejdové z Plzně, která je jednou z mecenášek této kaple, při své letošní návštěvě ve Svěradicích přispěla dcera generála J. W. Kovaricka částkou 100 USD, která byla použita jako příspěvek na zhotovení nového mešního oltáře. Ten svoji dovednou rukou zhotovil pan Josef Suda z Bezděkova

Svatý Bartoloměj apoštol

Sv. Bartoloměj (Nathanel) se narodil v Kani galilejské. Jako věrný vyznavač Páně byl přijat za apoštola. Se spisem části evangelia sv. Matouše se odebral do Indie, kde pro Kristovu víru získal mnoho lidí. Potom kázal ve Frygii, Lykaonii, ve Velké Armenii. V Armenii obrátil mnohé pohany, založil kostely a vysvětil několik mužů na biskupy. Když i král a královna a 12 měst se obrátilo na křesťanskou víru, poštvali pohanští kněží králova bratra Astyaga, který Bartoloměje nechal zavraždit. Nechal mu za živa stáhnout z těla kůži a poté stíli hlavu. Proto jeho znamením na obrazech je nuž.

Stalo se (ale stát se nemuselo) aneb takový je život (ale být by nemusel)

Navštívili mne na faře včera (19.8.2004) jehovisté - dvě mladé sympatické ženy. Když jsem jim přišel po zazvonění otevřít zdvořile pozdravily a pak se mne pěkně slušně oslovily: "Přišly jsme se Vás zeptat, zda se Vám nezdá, že se ze světa vytrácí slušnost?"

To je otázka, o které se dá diskutovat, Ti starší většinou začnou na téma: Za mých mladých let, to býval svět, jako květ...! Jistě, ono ani dřív, to nebylo všechno dobré. Bylo jistě i dost toho špatného, Otázka je, jestli právě toho špatného je dnes méně, stejně a nebo víc. Znáám dost lidí (i mladých) slušných - ale ne všichni, bohužel, jsou takoví.

Na shora uvedenou otázku člověk většinou odpoví podle toho, zda se setkal zrovna s těmi slušnými, dobrými - pak se mu zdá svět slušný a dobrý, Když se pak setká s těmi druhými a třeba i vícekrát za sebou - pak se mu zdá svět zkažený a zlý. Stává se nám v našem posuzování a hodnocení světa a života, že z jednotlivých případů zevšeobecňujeme. Stačí se nám setkat s něčím dobrým a hned je všechno dobré - a stejně tak se stačí setkat s něčím špatným a hned se nám zdá všechno špatné.

Myslím, že stejně jako by se měl člověk snažit chtít vidět to dobré - a jako by nebylo dobré, kdyby někdo šmahem odsuzoval lidi, zejména mladé jako špatné a zkažené - tak zase by nebylo dobré a moudré, kdyby člověk zavíral oči před tím špatným a neslušným kolem sebe a nechtěl to vidět - když ono to - ať chceme, či nechceme - přece jenom je a není toho málo.

Uvedu jen malý příklad. Jsem (Jak se říká) duchovním správcem čtyř farností - ty čtyři farnosti zahrnují celkem 20 osad. Dá se říci, že zajišťuji obsah 10 vývěsních skříněk, a to jak ty na kostele, či u kostela, tak i v obci. Schválně se vyhýbám tomu, abych jmenoval. Ono totiž není podstatné, kde se to stalo, ale co se stalo. Nepiši to proto, abych odsuzoval, ale abych na něco nedobrého ukázal.

Je to skříňka obecní, jejíž obsah nezajišťuji jenom já. Byli v ní pěkné digitální fotografie z obce a jejich úprava tuto obrazovou část jsem chtěl doplnit nějakým tím moudrem k zamyšlení. Vybral jsem několik vět z knihy Phila Bosmanse: Štěstí je v tobě. A tato slova vyprovokovala nějakého (se vši pravděpodobností "mládežnického znalce života" k nepřítčnosti. Násilím otevřel skříňku a přes uvedený text napsal červeným fixem: Kraviny do kravína. A pak ještě na sklo skřínky napsal vzkaz: , ty krávo! Když jsem v pondělí (16.8.2004) kolem poledne šel okolo, všiml jsem si, že je skříňka otevřená. Nakonec jsem byl rád, že onen "slušný" kritik nezničil fotografie ve skřínce. Ty mu nevadily, rozčilil jej napsaný text. Byl aspoň ještě natolik slušný, že jej neroztrhal, ale jenom svým "moudrým" výrokem počmáral. Ten jsme si na památku schoval a "slušný" nápis na skle skřínky jsem setřel a skříňku opět zavřel. Pokusím se najít jiné, méně pobuřující moudro.

Když jsem pak šel asi za hodinu kolem, seděly nedaleko na lavičce malé děti a hned mi hlásily "Pane faráři, na skřínce byl sprostý nápis." Dělal jsem hloupého a zeptal se: "A co tam bylo." A tu mi to jedna z nich, malá školačka říká: "To bylo tak moc sprostý - že se vám to stydím říct." Musím ale pochválit pisatele toho sprostého nápisu, že zná dobře gramatiku a oslovení "ty krávo!" oddělil správně čárkou.

Uvažoval jsem o mnohém, a také o tom, jak se chudáci vůl a kráva dostali do lidové vulgární řeči, zejména pak těch dnešních mladých. Vždyť vůl by mohl být krásným symbolem tahouna a dříče a kráva pak je zvíře bez diskuse úctyhodné a užitečné. Jak velikou úctu a lásku měli dříve lidé na venkově ke kravičce-živitelce a mnohdy i tahounce a dříčce, Jiná doba jiné mravy jiné ceněné hodnoty. A tak když dost často (zejména u těch mladých a to někdy pomalu už od školkových let) slyším, jak se nazývají těmi dobytčími názvy, říkám si alespoň v duchu: Nechme, ať volové jsou voly a krávy krávami - je to jejich poslání - ale my lidé se snažíme, co můžeme, být lidmi. - Buďme na lidi, jak lidi

Pro zajímavost ještě uvedu podle mého dost moudrá slova k zamyšlení, která tolik pobouřila onoho (ne příliš slušného - ba vulgárně sprostého) skřínkového kritika a pisatele:

Hledej štěstí a nikdy ho nenajdeš

„Hledej peníze, a budeš bohatý a možná i zkorumpovaný. Hledej jenom sám sebe a vlastní já tě nafoukne až k prasknutí. Hledej štěstí. Budou ti ho nabízet ke koupi v dopisní schránce, na billboardech kolem silnic a dálnic, v obchodech a supermarketech, ve všech reklamních letácích, na všech televizních kanálech. Tisíce snů o štěstí ti prodají v tomto světě, kde se tisíce způsoby o štěstí mluví a lže.

Hledej štěstí v penězích a majetku, a nikdy ho nenajdeš. Štěstí je jako stín: Jde za tebou, následuje tě, když na ně nemyslíš. Štěstí je jako ozvěna v hlubině tvého srdce: Ozve se ti, dáš-li něco ze svého.“

Tak toto bylo napsáno v té skřínce a to vyvolalo shora uvedenou odezvu. Přidám pro úplnost myšlenky závěr celé té malé knižičky plné životní moudrosti:

„Štěstí má začátek v hloubi tvého srdce, a ty je dáváš dál, když lidé jsou s tebou rádi, když se u tebe dobře cítí, když zůstáváš laskavý tam, kde jiní jsou nelaskaví, když pomáháš, kde nikdo nepomůže, když jsi spokojený tam, kde si druzí kladou požadavky, když se směješ, kde jiní jsou zamračení, když dovedeš odpouštět, jestliže ti lidé ubližují.“

A tak odpouštím a psaní končím.

Stanislav Bušta

Lidi, buďte na lidi jak lidi,

**vždyť ani psi na psy nejsou jako psi,
mnohý ze psů za lidi se stydí,
a mnohý z lidí vede život psí.**

To jsou slova písně autorské dvojice Paleček - Janík, slova, která mohou posloužit i jako pravopisné cvičení na tvrdé nebo měkké (i,y), ale jsou to také jistě slova, o kterých se dá přemýšlet, která mají co říci k mezilidským vztahům a k životu vůbec. Asi tolik krátce úvodem, mého poutního zamyšlení, aby bylo od počátku zřejmé, o čem asi v něm půjde, o čem bude řeč.

Je čtvrtek, 19. srpna 2004 (tedy přesně 10 dní zbývá do svéradické svatobartolomějské pou- ti), konečně se dostávám k tomu, abych splnil slib, který jsem dal, když jsem byl vyzván, abych i něco napsal „k pouti“ do svéradických novin. Je to zrovna týden, co jsme se sešli tři v kostelíku sv. Bartoloměje ve Svěradicích: pan Josef Suda z Bezděkova, mistr truhlářský, já, farář z V. Boru a ten, který nás pozval (duše celého podniku) pan Josef Smitka ze Svěradic. Důvodem našeho setkání na tomto svéradickém památném a posvátném místě, byl dobrý nápad: pořídit do svéradické kaple na Kostelíku nový obětní stůl (oltář) čelem k lidu.

Nejdříve bylo třeba na místě samém posoudit, zda je umístění tohoto nového oltáře do stávajícího interiéru kaple vhodné. (Dá se čekat, že na to budou názory různé). Po zvážení důvodů pro i proti, jsme nakonec rozhodli pro. Potom bylo třeba rozhodnout o jeho umístění v prostoru kaple a potom samozřejmě také o tom, jak bude vypadat a jak bude barevně upraven, aby zapadl do stávajícího interiéru.

Nakonec bylo vše potřebné dohodnuto – v kostele na Velkém Boru pak ještě byly upřesněny rozměry (podle tamějšího oltáře). Nyní je již vše v rukou pana Sudy. Můžeme se těšit, že o poutní slavnostní mši svaté, která začíná v 9.30 hodin v neděli 29. srpna 2004, možná již vše uvidíme i v celé kráse. Kdyby se to nestihlo, pak zcela jistě vše bude hotovo do mše svaté k výročí posvěcení kapličky sv. Václava na Kostelíku v sobotu 25. 9.2004 (od 16.00 hodin).

Oceňuji velice, chválím a mám radost, když se najdou (i ve Svěradicích) lidé, kteří se snaží něco vylepšit a dědictví otců nejenom uchovat, ale ještě k němu něco pěkného přidat. Tak by to mělo být.

Bohužel, nejsou jen tací, jsou i lidé lhostejní, a jsou dokonce i takoví, co nejen že nic nevylepší, nic pěkného nepřidají, ale naopak, to co někdo pracně pěkně udělal, to tak leda poškodí a nebo dokonce zničí. Chápu velice dobře, že když někdo něco pěkného udělá, má z toho jistě radost sám, a ještě udělá radost druhým - ale naopak vůbec nechápu, jak může mít někdo uspokojení, či dokonce radost z toho, když někomu ublíží, něco poškodí, nebo dokonce zničí. Kéž by takových Kazi-světů (těch, kteří kazí svět ať už čímkoliv) bylo kolem nás co nejméně a naopak kéž by bylo hodně Dobro-milů (těch, kteří milují dobro) a hlavně pak co nejvíce Dobro-dějů (to je těch, kteří dobro nejenom milují a hlavně také ho hodně dělají). Čím méně bude zlo-činců a zlo-dějů a čím více dobro-dinců(činců), tím lépe bude nám všem.

P. Stanislav Bušta

Pozvání – Zveme Vás v úterý 28. září na Svatováclavskou mši svatou do kaple
sv. Bartoloměje ve Svěradicích – mše začíná v 16 hodin

Vydává Obecní úřad ve Svěradicích. K tisku připravuje redakční rada ve složení:

Václav Dušek (vdu), Jindřiška Kalabzová (jka), Jan Koza (jpk) Josef Smitka (jsm), Ing. arch. Tomáš Straňák (mot), Ing. Marie Šulcová (maš), Marie Vojtová (mav), Ing. Rudolf Nejedlík (run)

Počet výtisků: 220. Neprodejné.